

Helyes megjelölés küldte be: Kovács Bálint* (Újkígyós), Mayer Imre* (Dunaújváros), Koncz Zoltán* (Bp.), Dobner Béláné* (Bp.), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Farkas János* (Kiskőrös), Mihály Sándor* (Szada), Szádeczki József (Veresegyház), Galambos Gábor (Gödöllő), Baka Dávid (Bp.), Polányi István* (Bp.), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Surányi Pálné* (Dunaharaszti), Varga Lajosné* (Bp.), Spangenberg Rudolf* (Kömlőd), Dan Imre* (Kömlőd), Lukács Péterné (Tét), Gyarak Mihályné* (Békés), Juhász János* (Kiskunhalas), Polányi Károlyné* (Bp.), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Róza Tiborné* (Kiskőrös), Kalmár Lídia* (Kiskőrös), Tóth Imréné* (Órbottyán), Tóth Imre* (Órbottyán), Horváth Jánosné* (Fadd), Kiss Antal* (Gyula), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Gaál Lajos* (Debrecen), Czap Elekné* (Debrecen), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Lőrinc Jánosné* (Bp.), Tassi Lászlóné (Dömsöd), Borbíró Józsefné* (Törökszentmiklós), Kalmár Gyula* (Békés), Sándor Mária* (Bp.), Szabó László* (Újkígyós), Vajda Jánosné* (Orgovány), Révész Barnáné (Tuzsér), Szolga Benjám (Alberttelep), Bozsóky Ferencné* (Székesfehérvár), Benciné Szabó Márta (Hajdúsámson), Bácsi Lajosné* (Karcag), Lisztes András* (Albertirsa), Ábrahám Sára* (Alsógöd), Andrási Johanna* (Felsőgöd), Andrási Andrásné* (Felsőpetény), Radványi József* (Sajóecseg), Bathó Erzsébet* (Komárom), Marton András (Bp.), Sáfró János* (Pécel), Bolámpyi Jánosné* (Kiskőrös), Cserecsa Péter (Debrecen), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Káldi Istvánné* (Beregszász), Neuheiser Jánosné* (Borjád), Marton Tibor* (Pásztó), Török Sándor* (Debrecen), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Laskovicsné Pintér Etelka* (Pécel), Szabó Jánosné (Nagykőrös), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Fekete Albert (Déványa), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Körömi Károlyné (Monor), Molnár Dávidné (Pécel), Zsirai Jenő (Pécel), Horváth Béláné* (Szada), Györki Árpádné* (Szada), Martonné Szlepák Margit* (Tah), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Kalla Sándorné (Fót), Szabó Sándor (Veresegyház), Gyúgyei László (Fót), Maczkó Márton (Miskolc), Töröki János* (Tabdi), Kovács Sándorné* (Miske), Schumané V. Ágnes* (Monor), Williams Alexanderné (Anglia), Gaál Eleonóra (Tard), Serestyén Gyula* (Debrecen), NN (Balatonboglár), Majnárné Szommer Annamária* (Törökszentmiklós), Ficsorné Tóth Mária* (Orgovány), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Hajnal Józsefné* (Hajdúböszörmény), Rück Henrikné* (Kömlőd), Pintér Johanna, Viola és Benjám (Szigetszentmiklós, Végh Sándor Bálint* (Bp.), Bató Pál* (Dunaharaszti).

A csillaggal megjelölt testvérek nemcsak a keresztrejtvény megjelölést küldték be, hanem a kvíz kérdésekre is választottak. Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

KERESZTREJTVÉNY

A bibliai nevek és az igevers az új fordítás szerinti írásmóddal kerültek a rejtvénybe, az ettől való eltérést jelezzük. Megfejtendő az igevers és az igazság.

Vizszintes: 2. Ahasvérus király udvarmestere 8. **A megfejtendő igevers első része** 12. Lövő fegyver 14. Egyike annak a négy királynak, akik elrabolták Lótót és egész vagyonát 16. Szerzetesek közössége 17. Az utolsó időkben ő támadja meg Izráelt hatalmas seregekkel 18. József anyja 19. Dávid borpincéinek felügyelője 20. A gyep közepe! 21. Éjszakára megszáll valahol 22. A bosszú „feltalálója” 24. Német cégforma 25. Betsabé apja 27. Szétesőben levő – ford. 29. Elem! 30. Itt van 31. Pál egyik munkatársa, a szeretett orvos – a negyedik betűn ékezet hiánnyal 34. Siklóban van! 36. A szélét körbevarrja 38. Bíborárus, aki megtért Pál tanítása során 39. Jeruzsálem hegye – ford. 41. Tűzzel megsemmisítés 43. Mosdók része! 44. Tőle vásárolta Ábrahám a Makpelá barlangot 46. Jósias király egyik követe azok közül akik a prófétához mentek 47. Az Ír Köztársasági Hadsereg rövidítése 48. Nem tegnap, nem holnap 50. D-vel az elején: a latin nyelv népies neve 51. Feleségképző 52. Kanta betűi keverve 54. Utal valamire 56. Félelem! 58. ... -ámmal, nem túl nagy kedvvel 59. Izeltábúak testének középse része 60. A lakásba 61. Hulda próféta-asszony apósa 63. Erre a hegyre menekült Illés – ford. 65. Régi teherautómárka 66. Matuzsálem atyja 67. Dávid és Salamon főtanácsadója 69. Lóerő 70. Folyó és síkság Olaszországban 71. Tartomány Palesztina északkeleti részében, negyedes fejedelme Fülöp volt

Függőleges: 1. **A megfejtendő igevers második része** 3. Kettőzve: kislányok játékszere 4. Mózes atyja 5. Legendás kehely 6. Testrész – ford. **7. A megfejtendő igevers negyedik része** 8. Rangjelző szócska 9. Ázsiai ország, területén feküdt Mezopotámia 10. ... József, 1848–49-es szabadságharcos – ford. 11. Nővény hajtása 13. Az egyik kispreféta 15. Főember, aki Nehémiással együtt megpecsételte a szövetséget – Károli-fordítás szerint 19. Sikem előjárója Abimelek idejében 21. Nőé egyik fia 23. Hangnem 26. Római tartomány az Adriai-tenger partvidékén, ahol Pál is prédikált 27. A görög abc egyik betűje 28. A Zebulon törzsből a Kanaánba küldött egyik kém 30. Szópótló szócska 32. Saul apja 33. Város Júda déli részén, a Júda fiai örökségének felsorolásában szerepel (Józsué könyvében) 35. Piaci árus 37. Ábrahám fia második feleségétől, Keturától (Károli ford.) 40. Egy darab sonka! 42. Számos 45. Salamon felesége, Roboám anyja 49. Fél pamlag! 51. Saul király nagyapja 53. A tudomány és tanulás babiloni bálványistene, Ézsaiás is említi 54. Simeon egyik fia 55. Dávid tevéinek felügyelője 57. Bibliai súlymérték, ebből hatvan tesz ki egy talentumot 58. Viki betűi keverve 59. Szójasajt 62. Kókadozni kezd! 64. Kopasz – ford. 67. Megfelelő 68. Személyes névmás

Különálló sor:

Első szakasz: a megfejtendő igevers harmadik része
Második szakasz: a megfejtendő igevers ötödik része

Beküldendő az igevers és az igazság
Beküldési határidő: 2007. szeptember 30.
A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megjelölése: Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen (Jer 31.3)

Kiadja:
 JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
 PMB 12. PK 60.255/2002/4.
 Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.
 Adószám: 18696619-1-13
 Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413
 Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279
 E-mail: jopasztor@baptist.hu
 Internet: www.jopasztor.baptist.hu

Felölös szerkesztő és kiadó: dr. Almási Mihály
 Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
 Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.
 Nyomás: Mátyus Bt.
 HU ISSN 1786-268X

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 4. ÉVFOLYAM 7-8. SZÁM • 2007. JÚLIUS-AUGUSZTUS

Bárka a pusztában

ZARÁNDOK KÁPOLNA Szőkepusztán

Hazaérkezésem után az első mondat, amit leírtam ezzel kapcsolatban, egy párányi nyelvi játék volt: „Három bátor pásztor álmodt: Kápolnát!” Ennek a megfejtése, hogy *Jóföldi Gábor* megírta szakdolgozatát a szőkepusztai régi misszióról, *Petrik Ádám* kaposvári lelkipásztor megszervezte a szőkepusztai emléknapot, *dr. Almási Mihály* pedig felújította a valamikori gyönyörű kis hajlékot, imaházat, templomot, ima-templomot, az imádság tündöklő kis templomocskáját.

Ennek avatása történt július utolsó vasárnapján. Újságunk igen felcsigázta az érdeklődést, mert – hiteles tanúk közlése szerint – lehattunk vagy nyolcszázan a kéttornyú objektum körül, ahol az avatási ceremónia zajlott. Az összevont „rezesbanda” fújhatta teli tüdővel, senki nem szólt rájuk, hogy „nem vagyunk az erdőben!”, mert ugyanis ott voltunk. Az erdőben.

Kérdezhetné valaki, miért Somogynak éppen ezen az alig lakott részén?! Szőkepuszta ma szinte csak egy „fantom-név”, nincs ilyen nevű település. – Igen, a legközelebbi lakott hely Libickozma, az viszont a megye legkisebb községe, faluja, a lakosság létszáma kutyákkal együtt sem haladja meg a százat. – Itt akartok missziózni? Kinek? Minek?!

„Assziszem”, Francesco Bernardo, az az Szent Ferenc próbált valami hasonlót csaknem ezer évvel ezelőtt. De még jobb a bibliai példa, Noéről, az ókori hajósról!

Elképzelem a nagy szakállú őst, amint pálcákkal, zsinórokkal megrakodva balag a homokos ösvényen a síkra. Verejtékezve hajlong, méricskél, vonalakat rajzol a földre egy hegyes pálcával.

– Mit csinálsz itt, bátyó? Mire készülsz oly lelkesen?

- Hajót akarok építeni.
- Hajót?! Itt, a sivatag szélén?!
- Erre kaptam utasítást.
- És ki adta ezt a meghökkenítő parancsot?
- Ki más, mint az én Uram, az ÚR.
- Te pedig, mint az ő buzgó híve, komolyan vetted őfelsége szeszélyét.

- Hé, öreg, erre rámegy az életed! – Háromszáz könyök hosszú bárka a rettenetes, szürke pusztában! Özön-sok víz kellene hozzá, hogy ezt megemelje!
- Szólt az én Uram, az ÚR, és én megteszek mindent, amit mondott, egészen úgy, amint megparancsolta örökkévaló szent ajka...

Hamarosan kezdődik a konferencia

- Így van!
- Nem gondolod, hogy el kellett volna már menned a gyógyító emberhez, és vele is megosztanod félnótás tervedet?
- Nincs mit megbeszélni. Isten szólt, én pedig engedelmeskedem!
- Node bárkát a pusztában?! Jóember, te meghibbantál!

Noé azonban nem tágított. Jöttek a csúfolódók, hogy lebeszéljék. A gúnyolódók, hogy elkedvetlenítsék. Az utcagyerekek, hogy kikacagják. Az okos tanácsadók, hogy ráébresszék balgaságára. Ő mégis építette a bárkát. Ugyanis „Istenel járt”. – Kemény volt a góferfa, hólyagosra törte az építő mester markát.

Amikor aztán hetek, hónapok múltán megnyíltak az egek csatornái, és felfakadtak a mélység vizei, és esett és szakadt és ömlött negyven nap és negyven éjjel, hajl, jöttek ám a csúfolódók, meg a gúnyolódók, hajl, tolongtak ám a szájtépő hitetlenkedők, meg az üvöltöző káromkodók. De akkor már belül voltak Isten kedveltjei, kívül pedig a szent ügy ellenségei. „Az Úr pedig bezárta Noé után az ajtót”.

S ti mind, kik e sorokat olvassátok, vajon nem ugyanazt teszitek, ki-ki a maga fekete, barna, szürke, szőke pusztáján?! Bárkát építetek a sivatagban. Az ellenség ezt mondja mindenütt: Minek? Kinek?! Ti még hisztek ilyesmiben? Hisztek a bárkában?

A szőkepusztai konferenciázók – úgy tűnik – hisznek a Bárkában. Úgy tele lett velünk a templom-tér, hogy a kétszázhuszadik autó már alig tudott parkolóhelyet találni a négy kerekének.

Előző éjjel zápor hullt, hogy pormeniesen juthassunk az úttalan útnak a végére. – Amikor az avató igék után *Horváth Gábor* polgármester úr és *Almás Mihály* testvér átvágták az ollóval a nemzetiszínű szalagot a templomajtón, váratlanul vízcseppek potyogtak az ölembé. Azt hittem, a sátorponyva ereszéről csöppentek oda, de meg kell vallanom, a könnyeim voltak.

Örömkönnék, a hála és a csodálat könnyei, hogy íme, a puszta kinti lakói is a bárka ajtajánál toporognak, be akarnak jutni, meg akarnak menekülni.

Minden gyülekezet-plántálás helyén arra gondolunk, amit Mesterünk mondott kétezer éve a visszahúzás embereinek: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani!” – Aggodalom oka lehetne, hogy: ott, az erdőben? Ott, a pusztában? – De én hiszek benne, hogy amint a kövek, ugyanúgy a fák is, meg a bokrok is kiálthatnak, ha megérinti őket a Kegyelem Lelke.

Hatvan esztendővel ezelőtt, a templomban hangzott prédikációk egyikében *Bondor János* lelkipásztor mondta ezeket a szavakat: „Menjetek és hirdessétek az Isten szeretetét! Ha hallgattok, ezek a falak beszélnek majd!” – Hát ez a prófécia ez alkalommal beteljesedett!

Egyelőre még tiszta az égbolt, szikkadt, száraz a levegő. Én azonban „nagy esőnek

zúgását” hallom lelki fülemmel. Mondhatják sokan kétkedőn: „Nincs ott semmi!” – Ám újra megtörténhet, ami valamikor régen. „Az történt, hogy viharfelhők sötétítették el az eget, és nagy eső lett!”

A Zarándok Kápolna avatásának fel-emelő ünnepe! – Torna ugyan van kettő is a szőkepusztai kisedd kápolnának, de harangja egy se. A déli harangszó megszokott idejére azonban így is elkészült a pusztai finom ebéd. Üstökben, bográcsokban főtt a dunaújvárosi gulyás, a gyógyapuztai birkapörkölt, a bajai jellegű halászlé (tésztával ugyebár!), négy üstben a dömsödi marhapörkölt és halászlé, meg az erzsébeti csirkepörkölt. Közben és evés után hűtött szénsavas italok oltották szomjunkt. (Két aggregátor szolgáltatta a szükséges elektromos áramot.)

Az emberhalászat felelősségbresztő témáját bővítették a szervezők a közeli libickozmai tóban való horgászás lehetőségével is. A kíváncsiak pedig találkozhattak az erdőszélen legelésző ősmagyar szürkegulyával.

A konferencia egyik alap-foglalkozása a lelki beszélgetés volt. Hívó a hívővel, hívó a környékről érkező érdeklődővel, öreg a fiatalal, rég nem látott a rég nem hallottal. Szóval elmélyítettük a lelki kapcsolatokat. Mint az apostolok, foglalatosak „valánk” a közösségben.

És hiszük rendületlenül: A pusztában is (Szőkepusztán is!) kellhet a Bárka, szükség van Krisztusra és az ő üdvözítő kegyelmére!

Gerzsenyi Sándor

Az imaház teljes díszben a megnyitás előtt

Úton a

Ha valaki meghallja a puszta szót, mi jut az eszébe? Egy sivár hely, tikkasztó hőség, ami szinte elviselhetetlen. Ahol se kút, se oázis. Senki sem szeretne ilyen helyen ébredni.

Vajon Szőkepuszta is ilyen? Ezt csak azok tudják elmondani, akik már éltek ott, így hát, válaszoljanak ők erre a kérdésre.

2007. július 29-e borongós napnak ígérkezett, de ez nem szegte kedvét azoknak, akik eljöttek a ZARÁNDOK KÁPOLNA ünnepélyes átadására, amit 1931-ben építettek, és most újíttatták fel.

Mucsi Gyula itt született Szőkepusztán.

– *Hogyan emlékszik vissza a régi időkre?*

– Csodálatos élményeim vannak. Az itt élő emberek igyekeztek széppé és jóvá tenni a környék életét. Az iskolában az imaházba járó gyerekek voltak a legjobb tanulók. Ez az imaház, egyben a kultúra háza is volt. Sokan tudtak zenélni, énekelni, verset mondani. Mindenki úgy jött ide, mintha hazajönne. Különösen karácsonykor, húsvétkor volt szép látvány, ahogyan a viharlámás emberek jöttek az Isten házába.

– *Hogyan emlékszik vissza Walter testvérré, aki hosszú éveken át volt a gyülekezet vezetője?*

– Nagy odaszánással járta be az 50 kilométer átmérőjű körzetet. A hét elején elment, és csak a hétvégén jött vissza, így csak egy-két napot töltött otthon.

A horgasztó Bika: Ő is a tájhoz tartozik

ZARÁNDOK KÁPOLNA felé

Naplemente után, a házuk előtt a tárogatóján játszották az énekeket. Még a traktort is leállították, amikor meghallották a tárogató hangját a földeken dolgozó emberek.

Egyszerűen beszélt Isten szeretetéről, még a gyerekek is megértették.

– *Pál apostol hogyan jellemezte volna a Szőkepusztai gyülekezetet?*

– Pál apostol mondhatta volna, hogy szép, ahogyan összefogtok a munkában, és ahogyan Isten szeretetét megosztjátok a környező népekkel.

– *Mi az a három dolog, ami feltétlenül meg kellene, hogy maradjon a jövőben is?*

1. A gyerekekkel megismertetni a Bibliát.

2. Az erre járó emberekben Isten iránti tiszteletet ébreszteni.

3. Összefogni, hisz az összefogásban rejlik az erő.

Petrik Ádámné:

A kíváncsiság hozott ide annak idején legelőször, amikor a férjemet a kaposvári gyülekezet meghívta lelkipásztorának. Romos állapotban láttuk meg az imaházat. 1988-ban volt az első szabadtéri istentisztelet, amire már külföldről is jöttek régi szőkepusztaiak.

– *Mi volt az, ami leginkább megragadta?*

– A csend. A lelkem kimondhatatlan békeségre lelt. A házak mind elpusztultak, csak egy-egy kupac rom emlékeztet a he-

lyükre. Azonban az imaház azóta is szilárdan áll.

Tisza Attila:

– Két éve, itt az imaház előtt fogadott örök hűséget egymásnak, egy fiatal pár, Krisztián és Marcella. Isten áldását kérhettem rájuk. Ők ehhez a helyszínhez ragaszkodtak, mivel a fiatalember gyökerei innen indították őt útnak. Ma már a néhány hónapos Benjámint nevével kisfiukkal tértek vissza.

Papp Krisztián:

– A szüleim Szőkepusztán éltek, később elköltöztek. Én már Budapesten születtem, de az ehhez a helyhez fűződő kötelezet mind a mai napig érzem. Ezért gondoltuk azt, hogy legyen itt az esküvő.

– *Tervezitek, hogy a kisfiatokkal évente el látogattok ide?*

– Igen, de szerintem, ha a kisfiamnak nem mutatnánk meg ezt a helyet, ő akkor is idetalálna. Megtalálná az idevezető utat.

Almási Mihályt az imaház jövőjéről kérdeztem.

– Szeretnénk, ha 2008 nyarán már a gyerektábor bázishelye lenne a kápolna. Az erdei iskolához hasonló tábor Libickozmán lesz.

A gyerekek sokat kirándulnak majd. Nagy hangsúlyt fektetünk a bibliai foglalkozásokra, lovaglás, kerékpározás, balatoni túra és minden egyéb közepette.

Olyan gyerekeket szeretnénk elérni, akiknek alig van lehetőségük táborozni, üdülni.

Kis csoportokban, heti váltásokkal kezdenénk.

Szeretnénk együttműködni határon túli missziós szervezetekkel is. Esetleg csere-üdültetést is lehetne szervezni.

– *A környékbeliek hogyan viszonyulnak a gyermektáborhoz?*

– Örülnek neki. Itt volt az egész falu ezen az ünnepi alkalmon. Nagyon várják, hogy valami megmozduljon. A falunak összesen 60 portája, és mindössze 30 lakója van. Egy ilyen elnéptelenedő falu mindig abban reménykedik, hogy valamilyen csoda történik. Hisszük, hogy Isten valóban csodát fog tenni.

A Napsugar Gyermekmentő Alapítvány a tulajdonosa ennek a tábornak. Az alapítvány már 17 éve működik. Eleinte elhagyott újszülötteket segítettünk hívő családokba, most az iskolás korú gyerekek felé fordulunk.

*

Az ördög – mivel tudja, hogy nem sok ideje van hátra – egyre több fiatal szeretne megnyerni magának. Itt a természet lágy ölén talán könnyebb lesz meghallani az Úr hangját. Távol a világ zajától együtt énekelni a madarakkal, felfedezni keze munkáját a csillagokban, a bogarakban, az erdő fáiban.

A ZARÁNDOK KÁPOLNA szomszédságában lévő Aranyos-patakban – a hagyomány szerint – régen aranyat mostak, majd a patak egy szakaszát felduzzasztva, a bemejtéseket tartották itt. Úgy tudjuk, hogy a legutolsót 1958-ban. Milyen nagy áldás lenne, ha újra megmozdulna a patak vize!

Mindannyian átmegyünk pusztákon az életünk folyamán, azonban nem mindegy, hogy vándorként találunk-e oázist, ahol felüdülést nyerünk. A szőkepusztai kápolna, és a környéke egy ilyen üdítő hely lehet, ahol a gyerekek megismerhetik Istent, tanulmányozhatják alkotásait, közösségekben lehetnek egymással.

Milyen jó lenne, ha néhány évtized múlva nemcsak azt mondhatnák, hogy Somogy megye első magyar baptista imaháza volt a szőkepusztai, hanem azt is, hogy sok gyermek élete változott meg itt.

Durkó Anett

Az autók csak jönnek, jönnek... (több mint kétszáz!)

Imaházmegnyitás Szőkepusztán

Néhány hónapja időről időre szorgos munka zaja veri fel a Libickozma melletti vadregényes erdőség csendjét. Imaház-felújító munka folyt eddig, és az eredmény csodáinivaló. Egykor Szőkepuszta tanyavilága volt itt. A huszadik század első felében itt élők – baptisták lévén – kápolnát építettek istentiszteleti helyül, ahol hangozhatott az evangélium sokak megtérésére. A pusztán már egyetlen lakóház sincs évtizedek óta, de ez a kápolna mind

a mai napig áll, dacolva az időjárás és különböző rendszerek viszontagságaival, mert az Úr őrizte szent hajlékát, bár a kápolnában közel ötven éve volt az utolsó istentisztelet...

Július utolsó vasárnapján az ünnepélyes imaházmegnyitóra került sor. Már korán reggel megérkeztek a különféle szolgálatokat végző testvérek, hogy ki-ki vállalt feladatát ellássa. Kilenc óra táján megkezdődött a gyülekezés is az isten-

„Védett Zarándok Kápolna”

Horváth Gábor polgármester üdvözlő a konferenciát

A nemzeti színű „bokréták”

A szalag átvágása

A szőkepusztaiak tanító nénije, Gál Józsefné (középen) is eljött Keszthelyről

Gerzsényi Sándor „érkezik”, bent Samu Ferenc előző polgármester és felesége

Dr. Almási Mihály, dr. Kiss Ferenc, Huszta Csaba és Victor Kovats

Az ünnepi istentisztelet hallgatóinak egy része

Dr. Almási Mihály üdvözi a gyülekezetet

tiszteletre. Autók végeláthatatlan sora érkezett a jó Atya által előző este frissen fellocsolt homokos dűlőúton, egyre csak töltve a parkolásra kijelölt helyeket. Az egész ország területéről, sőt Amerikából, Kanadából, Németországból és a szomszédos országokból is érkeztek vendégek.

Az erdő csendjét régen hallott, nem hétköznapi zajok verték fel. A több mint nyolcszáz fős gyülekezet a kápolna előtti szabad téren fél körben elhelyezett padokon és székeken helyet foglalva a Tóka Szabolcs testvér által vezetett fúvós zenekar kíséretével énekelt. Dr. Almási Mihály testvér köszöntötte a vendégeket és vezette az istentiszteletet. Meghívott vendégek voltak: Horváth Gábor, Libickozma

polgármestere, Szászfalvi László református lelkész, a választókerület országgyűlési képviselője, valamint Gelencsér Attila a Somogy Megyei Közgyűlés elnöke. Hallhattunk az imaház és Libickozma történetéről, valamint az előkészületben lévő gyermekmissziós tervekről. A fúvósok kíséretével énekeltek Tóka Szabolcs testvér erre az alkalomra – a 27. Zsoltár szövegére – komponált remek Hála-dal című énekét, amelyet a Jó Pásztor legutóbbi számában is közöltünk. A rövid igehirdetés is a 27. Zsoltár alapján hangzott az Úr hatalmas tetteiről, melyekkel megtartotta a szőkepusztai imaházat és egy új misszió kibontakozását is Ő munkálja. A himnusz eléneklése után következett a kápolna megnyitása. Az első –

Képek a gyülekezetről és a zenekarról

Nemzeti imádságunkat, a Himnuszt énekeljük

Összesen több mint 800-an érkeztek

Dr. Almási Mihály lelkipásztor megnyitó beszédét mondja

A fűvösök még fűjják

A „Jelenléti ív” teljesen betelt

A régi szőkepusztaiak egy része imaközösségben

Örömtől sugárzó arcok: „Itt vagy te, itt vagyok én...”

1931-ben Dr. Somogyi Imre által vezetett – megnyitó liturgiáját követve most is a 23. Zsoltárt olvasta Almási testvér és a nemzetiszínű szalagot átvágván immár harmadszor is használatba adta át a kívül-belül hófehér imaházat.

A szabadtéri istentisztelet után a kápolnában rendezett gyülekezet- és helytörténeti kiállítást nézhették meg az érdeklődők. Itt volt lehetőség könyvek, kazetták és CD-k vásárlására a felállított könyvasztalnál. A kiállított tablók sorában volt egy Menyhárt Ferenc testvér által emlékeztetőből készített térkép, mely több mint hatvan szőkepusztai tanya elhelyezkedését mutatta be; és egy üres tábló, mely jelenléti ív gyanánt szolgált. Ez utóbbi kicsinek bizonyult, mert nem fért rá mindenkinek a neve.

Közben a bográcsokban készült finom ebéd vonzotta a jelenlévőket, hogy a szorgos profi szakácsok remekművét elfogyasszák. A nagy kondérokban gulyásleves, szürkemarhapörkölt, halászlé és birkapörkölt készült. Dunaújvárosból friss kenyér és pogácsa érkezett, a monori testvérek pedig a köretet készítették: főtt burgonyát. Senki se maradt éhen ennyi finomság mellett, de minden elfogyott.

Délután fakultatív programok voltak: séta az Aranyos-patakhoz, a régi bemerítések színhelyére; barangolás az erdőben, vagy az éppen delelő szürkegulya megtekintése; a horgásztavak felkeresése és sok-sok beszélgetés rég nem látott ismerősökkel. Mindezek fénypontja a három óraker kezdődött, volt szőkepusz-

taiak és a baráti kör találkozója a felújított imaházban. A kezdő ének hangjaira, amely Tóka Szabolcs testvér zenei kíséretével igazi beharangozó énekké lett, ugyanúgy jöttek a „pusztaiak”, mint régen: kezükben Bibliával, énekeskönyvvel, csak kissé lassabban, görnyedten, illő tisztelettel átlépve a küszöböt Isten házában, mint régen. Micsoda meghatódottság, elérzékenyülés volt az arcokon, hogy annyi évtized után ismét az ősi falakon belül tarthattak istentiszteletet! Gyönyörűen szólt az elektromos orgona, de szívükben a régi harmónium hangja visszhangzott, és megelevenedett gyermek- és ifjúkoruk. De jöttek a fiatalok, a késői leszármazottak, és sok érdeklődő is, hogy a falak mentén körbe elhelyezett padokon helyet foglalva, ősi titkot szimatolva, a múlt ho-

mályában megbúvó emlékek halványuló nyomaira bukkanjanak.

A bensőséges, sok énekléssel, bizonyágtétellel átszótt istentiszteleten, testvéri beszélgetésen sok-sok kedves emlék fogalmazódott meg, amely hol könnyeket, hol mosolyt csalt az arcokra. Az alkalom végefelé az egyenkénti bemutatkozásnál a Szőkepusztán azelőtt soha nem járt szlovákiai Rausz János testvér párhuzamot vonva a bibliai és a mai történések között, arra az ószövetségi ígére emlékeztette a jelenlévőket, amikor Izsák újra kiásta az Ábrahám kútjait, amelyeket a filiszteusok betemettek. Ahogyan az Újszövetségben említett Jákób kútjánál ült Jézus Krisztus, várva a samáriai

asszonyra, úgy e kápolna is olyan kút, ahol a Mester ma is várja a szomszédokat, a megfáradtakat. Legyen sokak megtérése és megelevenedése a szépen felújított imaház, és a hozzá kapcsolódó gyermekmisszió is legyen Isten áldása!

A kápolna zöldre festett ablakain bekandikáló, fél karéjban őrt álló nyurga akácok lombja és a sudár vörösfenyők tűlevelei magukba zárták a régen hallott, de most is lelkesen énekelt, kedves vasárnapi iskolás és „hithangos” énekeket. Egyetértőleg bólogattak, amikor kicsik és nagyok, ifjak és vének, fiatalok és középkorúak közösen, mély átérzéssel énekeltek: „Isten áldjon, míg viszont látunk!”

HCS

A képek magukért beszélnek, tele üstök, bográcsok, sorban állók, és akik már „célba értek”

Tv-interjú Almási testvérrel

Tv-interjú Mucsi Gyula testvérrel

Az ünnepelő gyülekezet egy része

A zenekar másik fele

A sok gyerek közül kettő most éppen könyveket keres

Lovak és lovasok a pusztán

Szencz József magyar szürkegulyájának néhány szép példánya az Aranyos-pataknál

**A fotókat készítették:
ifj. Horváth László, Lovász Gyula, Papp Krisztina
és Zsolt Tamás.**

**Napsugár
Gyermekmentő
Alapítvány**

AZ IMAHÁZ TÖRTÉNETE DIÓHÉJBAN

A szürkegulya az építkezés alatt is ellátogatott hozzánk

Szőkepuszta legutóbbi betelepülése 1920-tól indult, amikor a Bonyhádi Bank a jelzáloggal terhelt nagybirtokot fölparcellázta és eladta. A vásárlók között számos baptista család volt, akik kezdetben a *Menyhárt Béla* által megvásárolt főépületben tartottak istentiszteleteket. Első helyi prédikátoruk a Kiskunhalasról ideköltözött *Soós Simon*, anyai dédnagypám volt. Az egyre növekvő létszámú gyülekezet – leginkább *Menyhárt Béla* anyagi hozzájárulásával, aki a legnagyobb birtokrész tulajdonosa volt – tervekét készíttetett a kápolna építésére *Marosi Béla* fiatal baptista építésszel. A telket is ő adományozta az egyháznak.

A templomépítés 1931. április 16-án kezdődött – a korabeli sajtó tudósítása szerint – és még ugyanabban az évben szeptember 8-án volt a megnyitó, amelyen *Dr. Somogyi Imre*, a Baptista Hitközség elnöke prédikált.

A második világháborúban hónapokon át kemény harcok voltak a térségben, Szőkepuszta az orosz csapatok front mögötti táborozóhelye volt. Az imaházat istállóként használták. Fölszedték a padlót, a padokat, a harmóniumot és szinte mindent elvittek, beleértve az ajtókat is. Az ablaküvegeket kiverték. Az épület használhatatlanná vált, az istentiszteleteket házaknál tartották. A visszatelepülő menekült lakosságot is hasonló állapotú házak várták, ha csak nem égettek föl mindent.

Rendkívül nehéz gazdasági helyzetben 1945 nyarán kezdték el az imaház felújítását a szőkepusztaiak, és 1946 őszén tartották a második megnyitó ünnepet.

A tévesztés idején az imaházat el kellett adni, jelképes összegért a szervezeteknek. Gabona- és szerszámraktárnak használták, a kisteremben pedig permetszereket tároltak. Ekkor verték le az eredeti kerestet is a homlokzatról. A Tsz művelés-ág-változtatást határozott el Szőkepusztára, a szántókat, a portákat fölverte az erdő. Szükségtelemmé vált az épület, hisz nem volt mit raktározni. Lebontását tervezték.

Jóföldi Gábor lelkipásztor kezdeményezésére *Rékasi Csaba* baptista építész jelezte a Tsz-nek, hogy megvásárolná. Erre akkor nem volt mód, de *Takács Lászlóné* kieszközölte, hogy *Rékasi Csaba* bérelhesse az épületet, mivel ő is sajnálta volna, ha lebontják. A bérleti- később pedig a tulajdonjog a Kaposvári Baptista Gyülekezethez került. A gyülekezet 2006-ban a Baptista Egyház vezetésével egyetértésben úgy határozott, hogy az imaházat a Napsugár Gyermekmentő Alapítványnak adományozza. Az ajándékozás megtörtént.

Alapítványunk az immár tulajdonát képező imaházat 2007-ben komoly költségáfordítással restaurálta. A jövőben a Libickozmán létesítendő gyermektábor egyik bázishelye lesz az erdő csöndjében meghúzódó remek kis kápolna, testi-lelki felüdülést biztosítva a térségben táborozó gyerekeknek és helyet adva a szőkepusztai konferenciáknak.

Ma, 2007. július 29-én tehát már a harmadik ünnepélyes megnyitásra kerül sor.

A liturgiában követjük az 1931-es megnyitó ünnepet. Mi is a 23. Zsoltárt olvassuk, mielőtt a Himnusz közös ének-

TEPLOMOK

Én csak kis fatornyú templom vagyok.

Nem csúcsíves dóm, égbeszökkenő,

A szellemóriások fénye rámragyog.

De szikra szunnyad bennem is: Erő.

S bár irigykedve holtig bámulom

A dómok súlyos, drága titkait,

Az én szívem is álmod temploma

És Isten minden templomban lakik.

Reményik Sándor

lése után átvágjuk a nemzeti színű szalagot és bevonulunk a Zarándok Kápolnába, ahol hálát adunk Isten megtartó kegyelméért és megtekintjük a gyülekezet-és helytörténeti kiállítást.

Köszönet illeti mindazokat, akik munkájukkal, adományaikkal hozzájárultak ahhoz, hogy újra eredeti szépségében állhasson szolgálatba ez a kápolna.

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány immár 17 éve dolgozik azon, hogy megkönnyítse a szakosonál is nehezebb helyzetű gyermekek életét. 2006-ban úgy határoztunk, hogy Libickozma központtal egy gyermektábor létesítünk, amely heti turnusokban fogadja a gyermekeket és természetközeli, az erdei iskolákra emlékeztető, testi-lelki fejlődést biztosító szakfoglalkozásokat szervez nekik több helyszínen. Az első ezek közül a most átadott erdei Zarándok Kápolna Szőkepusztán. A második Libickozmán épül (kőépület sáttortáborral), a harmadik szintén Libickozmán a közel egy hektáros belterületű erdőben, faházaz beépítéssel, családok fogadására.

Adja Isten, hogy gyermekeink, unokáink sok boldog órát töltsenek e csodálatos csendes helyen, a libickozmai táborban és a szőkepusztai Zarándok Kápolnában!

(Elhangzott az imaház átadási ünnepén)

A JÓ PÁSZTOR
megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

„BIZONYOS VAGYOK BENNE”

Üdvbizonyosság. Ez a szó jelöli tömören azt a témát, amiről szólni szeretnék. Mint minden teológiai kifejezés, ez is sok szempontból leterhelt. Leterhelt azért, mert egyik oldalról azt az emberi erőlködést sejteti, amivel igyekeznek bizonyosságot nyerni egyesek üdvösségük felől, másrészt viszont azt a szintén hibás elméletet, hogy üdvösségünk érdekében Krisztus mindent elvégzett, következképpen bárhogy is élünk, Krisztusra nézve biztos az üdvösségünk.

Az üdvbizonyosság téma lehet megtért, újjászületett keresztyének között, a gyülekezetben, de nem bizonyágtételi tárgy hitetlenek felé. Velük kapcsolatban Krisztus parancsa a mérvadó: hirdessétek nekik az evangéliumot, tegyétek tanítvánnyá őket!

Az üdvbizonyosság mint szó, teológiai eredetű, a Bibliában nem fordul elő. Így aztán sokféleképpen értelmezhető, s értelmezik is. Példaként említek egy másik teológiai szakkifejezést, ami szintén nem fordul elő a Bibliában, a predesztinációt. Ezzel kapcsolatban is milyen széles skálán mozog az értelmezés.

A címadó idézet 2Tim 1:12-ből való: Pál afelelől bizonyos, hogy az Úr a nála letett kincset képes megőrizni ama napra. 1Tim 6:20-ból világos, hogy ez a kincs a hit. Isten képes megőrizni a Pálnak adott kincset (a hitet) Pálban „ama napig”. Ami most már az üdvbizonyosságot illeti – ez ige alapján sem beszélhetünk róla konkrétan, csak arról a bizonyosságról, ami Isten megőrző hatalmára irányul.

Üdvösségem egyrészt Krisztuson múlik, másrészt rajtam. Ő mindent megtett ennek érdekében. Ami tehát Krisztust illeti – biztos az üdvösségem. Ha magamra nézek, akkor teljesen bizonytalan. Képes leszek-e mindvégig kitartani, végig harcolni, következetesen megállni? Ha magamra nézek: nem. Biztosan nem! De kell-e magamra néznom, szabad-e? A pusztában, a kígyómarta zsidóknak a rézkígyóra kellett föltekinteniük, és nem magukra nézni, ha gyógyulni akartak. A tengeren járó Péter akkor kezdett süllyedni, amikor levette tekintetét Jézusról. Nézzünk a mi hitünk fejedelmére és beteljesítőjére, Jézusra, és biztosak lehetünk az üdvösségünkben. Addig, amíg rá nézünk. Senki nem ragadhat ki minket az Ő kezéből. Nincs olyan földi vagy földöntúli hatalom.

Kétféle veszély fenyegeti a hívőket e kérdésel kapcsolatban. Egyrészt az, hogy magunkra tekintve biztosnak érezzük üdvösségünket, más szóval: magunkban is bízunk. Alkalmasnak, sőt érdemesnek ítéljük magunkat az üdvösségre. Másrészt az, hogy Krisztusra nézve is kétke-

dünk: tudom én, hogy meghalt értem is, de vajon egy ilyen embert képes-e üdvözíteni? Mindkét veszély nagyon reális, és alkalmas arra, hogy eltérítsen bennünket az Ige világos tanításától.

Bizonyosság. *Spurgeon* szerint: „Hitünk megpróbáltatásához szükségünk van néha beborult égre, hogy önbizalmunktól megfosztva üdvünk bizonyosságát inkább alapozzuk Krisztusra, mint a tapasztalatra, az érvelésre, a kedélyhangulatra és az érzelmekre.”

A Titanic pusztulása után néhány évvel egy konferencián valaki így tett bizonyágot: Hitetlenül szálltam a Titanicra. Amikor bekövetkezett a katasztrófa, százakkal együtt vitt a víz ide-oda. Mindenki kapaszkodott valamibe. Ilyen körülmények között sodródott felém egy ember. Ezt kiáltotta: „Meg van mentve a lelked?” – „Nem, nincsen” – feleltem. Majd ezt kiáltotta: „Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz!” Pár perc múlva került újra a közelembe, s megint ugyanezt kérdezte: „Meg van mentve a lelked?” „Attól tartok, hogy nincsen” – feleltem. „Akkor higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz!” – mondta újra. Hallottam, hogy másoktól is ezt kérdezi. Akkor ott a tenger közepén kiáltottam Jézushoz. Hittem Benne, és bizonyosságot nyertem, hogy meg vagyok mentve. Pár perc múlva ugyanazt a hangot hallottam: „Süllyedek” – majd mintegy önmagát kijavítva: „Nem, nem! Én fölfelé megyek!” – S aki élete utolsó perceiben is így evangélizált, John Harpey, londoni baptista prédikátor volt.

Ha bizonytalan a kúrhang, ki indul a harcba? Ha a bizonyágtévők nem biztosak üdvösségükben, ki hallgat rájuk? Valakivel beszél az üdvösségről, és az illető visszakérdez: Teljesen biztos vagy-e az üdvösségedben – mit válaszolsz? Általában mindenkinek elege van a bizonytalankodó, vagy-vagy válaszokból. Elmondhatod-e te is Pál apostollal: „Bizonyos vagyok benne...”

Ha valaki biztos abban, hogy az Úr kegyelme által van örök élete, ez a tudat olyan örömet, békét, erőt ad neki, ami más úton nem nyerhető meg. Ez a bizonyosság nélkülözhetetlen a lélekmentésben.

És most forduljunk ismét a Bibliához: „Elfogadjuk ugyan az emberek bizonyágtételét, de az Isten bizonyágtétele nagyobb: mert az Isten bizonyágtétele az, amellyel Fiáról tesz bizonyágot. Aki hisz az Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyágtétel. Aki nem hisz az Istennek, az hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonyágtételben, amellyel az Isten bizonyágot tesz Fiáról. Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy

az Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van” (1Jn 5:9-11). Igen. Isten örök életet adott nekünk. Ebben kételkedni egyenlő a hitetlenséggel.

János apostol így folytatja fejtegetését: „Ez azért írtam nektek, akik hisztek az Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van” (13. v.). Evangéliumában ezt írja: „Akkor pedig befogadták, azoknak megadta azt a kiváltságot, hogy Isten gyermekeivé legyenek: mindazoknak, akik hiszen az ő nevében” (1:12). „Aki hisz a Fiában, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, az nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta” (3:36). „Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van: sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe” (5:24).

Pál apostol az antiochiai zsinagógában ezt mondja: „Vegyétek tehát tudomásul, atyámfiai, férfiak, hogy őáltala hirdetjük nektek a bűnök bocsánatát, és amiből Mózes törvénye által nem igazulhattatok meg, őáltala mindenki megigazul, aki hisz” (ApCsel 13:38-39).

A felsorolt igékből egyértelmű, hogy a hívő ember lehet biztos az üdvösségében. Itt érdemes arra utalni, hogy a hit nem egyszerűen elhívés! Magunkat vizsgálva föl kell hogy fedezük a hitből fakadó cselekedeteket is. Ezek nélkül – amolyan elméleti, filozofikus hitre építve „üdvbizonyosságunkat” – a legnagyobb öncsalás áldozatai lennénk, s akkor döbbernénk rá tévedésünkre, amikor hiába „uram-uramoznánk”, az Igaz Bíró bal keze felé állítana bennünket. Csak azért, mert valaki fennhangon hirdeti, hogy van üdvbizonyossága, nem fog üdvözülni. Bizonyosságunk alapja a Kőszikla Krisztus lehet csupán, s a Reá épülő alázatos szolgáló élet.

Almási Mihály

Köszönetnyilvánítás

Ezúton szeretnénk kifejezni köszönetünket mindazoknak, akik bármilyen módon hozzájárultak a megnyitó ünnep megrendezéséhez.

Köszönjük a régi fényképeket, adatokat, térképeket. Nagyra értékeljük azt a munkát, amelyet a kiállítási tablók összeállításában, a képek retusálásában és a teljes anyag elkészítésében Piros Ervin testvértől kaptunk, épp úgy, mint Nagy Zsolt testvér áldozatkészségét, aki a tablókat ki nyomtatta, és kiállításra alkalmassá tette.

*a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány
Kurátoriuma*

Megtérésem története

Én voltam a harmadik gyerek a családban. Szüleim kemény szigorral neveltek bennünket, úgy gondolom, engem különösen. Eből arra következtek, hogy bizonyára nehezebben faragható, úgymond keményfából való voltam már akkor is.

Édesapám lelkipáztorként szolgált, ebből adódott a logikus családi elvárás, hogy nekem nem szabad vétkezniem. Én nem lehetek rossz! Egy lelkész-gyerek, ugye, egészen más!

Roppant kreativitásomnak köszönhetően azonban mindig megtaláltam a módját, hogyan élhetem meg alkotó szabadságomat. – Persze az én felfogásom szerint ezek csupán afféle „kisbűnök” voltak, alig méltók az említésre.

Úgy ismertek a gyülekezetekben, hogy nagyon tehetséges baptista fiatalember vagyok. Szavaltam, énekeltam, zenekarokban játszottam, harmóniumoztam. Az énekkarban néhány év alatt (mutálás következtében) minden szólamban énekeltam.

A gyulai gyülekezetben nagy bemerítésre készültek abban az esztendőben. Épp az én baráti körömből valóról volt szó. Fiatal társaim egymás után jelentkeztek felvételre. A vasárnapi istentiszteletek végén mindig tagfelvételek voltak. Igyekeztem elbújni a kérdő tekintetek elől, hogy „hát veled meg mi lesz?”. Nem akartam törődni a kérdéssel. Még túl fiatal vagyok! Belül azonban megindult a vádolás: „Neked is ott lenne köztük a helyed!” De én a makacs tiltakozáson kívül nem akartam semmi mást érzékelni.

Elérkezett a bemerítés előtti utolsó vasárnap. Már épp a vége felé közeledett a tagfelvételi istentisztelet. Hirtelen elszánással összeszedtem magam, és besétáltam az éneklő gyülekezet elé. Leültem a tagfelvételi székre.

Amikor csend lett, megszólított az egyik presbiter atyafi:

– Mit keresel te itt, Sanyi fiam?

– Szeretnék én is bemerítkezni.

– Nem addig a! – emelte fel a kezét és a hangját.

Es akkor „rám szállt” a kérdezők hada. Megforgattak alaposan!

Kemény fajzat voltam egyébként, de most úgy rám jött a zokogás, hogy alig tudtam abahagyni. – Erről mondja az ige, hogy a Szentlélek meggyőz a bűn tekintetében. – Amikor egy kissé lenyugodtam, elmondtam vallomásomat. A testvérek részéről záporoztak a kérdések, de én ilyekeztem alázatosan

és – koromhoz képest – megfontoltan válaszolgatni. Nem tudtak volna olyat mondani vagy kérni, amit én el ne fogadtam volna, meg ne ígértem volna.

Végül örömmel fölvettek. Gondolom, örömmel, mert hiszen azt énekelték lelkesen, hogy „Öröm van a mennyben egy bűnös fellett!” – Nekem újra sírnom kellett, de ezek már az öröm könnyei voltak.

Hamarosan megtörtént a bemerítés. Édesapám végezte, és a családból akkor három ölthették magunkra a fehér ruhát. – Mindezek végbementek 1946. július 28-án. Ez az én lelki születésnapom!

A bemerítésemre (majdnem ezt írtam: a temetésemre), a Körös egyik városi csatornájában került sor. Ott volt a fél gimnázium, meg a polgári iskola tanuló ifjúságának egy része. A nővérem oda járt, mi pedig – bátyámmal együtt – gimnazisták voltunk. A fúvószenekar szolgáltatta a térzenét. Nagy ünnepe volt, felejthetetlen!

Ezek után nem sokkal történt a Szentlélekkel való „találkozásom”. Sokat töprengtem és imádkoztam, hogy megtaláljam életem értelmét és célját. Hatéves korom óta kacérkodtam azzal a gondolattal, hogy nekem is lelkipáztornak kellene mennem.

Édesapám kapott egyszer egy könyvcsoportot a „központ”-ból. Így volt megcímezve: Gerzsényi Sándor baptista lelkipáztornak. Köztudott, hogy édesapám Albert volt. – Nekem beledobbant a szívem, amikor elolvastam a címzést. Mondom: ez nem lehet véletlen! Sem előtte, sem azóta soha nem tévesztették össze a papám nevét az enyémmel. – Égi üzenetként fogtam fel, hogy engem az Úr akar erre a szolgálatra kirendelni. Ettől kezdve ha kérdezték, mi leszek, ha nagy leszek, határozottan válaszoltam: baptista lelkipásztor!

A bemerítkezésem után azonban már nem csupán gyermeki lelkesedés fűtött, hanem a Szentlélek határozottan meghívott a lelkeszi szolgálatra. Csupán ez a gondolat éltetett, és tudtam, hogy nem lehetek más, csak Isten követe.

Amikor pedig érettségi után a továbbtanulás lehetőségének az ajtóit döngve becsapódtak előttem (1952-t írtunk, és én voltam az osztályunkban a „klerikális reakció” egyik elszánt utóvédje!), jelentkeztem a Baptista Theológiai Szemináriumba. – Abban az esztendőben éppen nem volt felvétel, mivel két-évenként indult új évfolyam, Baranyay Mihály igazgató testvér azonban lehetőséget kí-

nált: Ha a testvér vállalja, hogy egy év alatt elvégez két évet, lehetséges. – Nem tudott volna olyat kérni tőlem, amit el nem vállalom.

A megtérés élménye egész életemben úgy „isméltődött”, hogy egy-egy újabb nagy döntés, változás előtt mindig igényeltem a lelki megújulást – bűnbánat, megtisztulás, újabb odaszánás által, és kértem, hogy a Szentlélek újabb szélárama feszítse-dagassza lelki vitorláimat! Mert ezt a szent szolgálatot egyedül az ő ereje és hatalma által lehet betölteni.

És jóllehet ilyekeztem mindent megtenni, amire futotta a Lélektől kapott ajándékaimból, mégis csupán annyit mondhatok, hogy „haszontalan szolga” voltam. Voltam és vagyok.

A „nemes harc” csataterén még együtt masírozok a többiekkel, le-lemaradozva néha, de egyre bizonyosabban látom, egyre határozottabban tudom, hogy dicső Urunk visszajövetele közel van. Ha megérkezik hamarosan, bízom benne, hogy elérem a célt, lelkem üdvösségét – az Úr Jézus Krisztus kegyelme és a Szentlélek hatalma által!

Gerzsényi Sándor

Képrejtvény

Előző képrejtvényünk megfejtése: A közölt képen Csoják Attila (1853–1934), baptista missziómunkás volt látható. 1873-tól adótiszt, 1888-tól állami pénzügyi szaktanácsadóként dolgozott 1914-ig. 1889-ben merítkezett be, majd a Nap utcai Gyülekezet elöljárója lett. 1893-ban több társával együtt részt vett az önálló magyar nyelvű baptista közösség megalakításában, 1896-ban kérvényt írt a kormányhoz a baptista közösség törvényes elismerése érdekében. 1895-ben részt vállalt a Békehírnök folyóirat elindításában, amelyet 1906-tól önállóan szerkeszt. Segíti a Sion Énekei c. énekeskönyv szerkesztését és kiadását. Magas állami beosztása és szakmai képzettsége ellenére is szerényen élt, missziózott vidéki gyülekezetben. 15 gyermeket nevelt. Tudásával élete utolsó percéig szolgálta az Urat és a gyülekezeteket.

A képrejtvényre négyen küldtek be pályázatot: Koncz Zoltán (Budapest), Gyaraki Mihályné (Békés), Kalmár Gyula (Békés), Káldi Istvánné (Beregszász). **Az első három pályázó jutalomban részesült, amit postán küldtünk el. Gratulálunk!**

Gyermekek, csak olvassatok!

Amikor Sári néni, a magyartanárom megtudta, hogy tanítói pályára készülök, azt tanácsolta, olvassak sokat és hangosan. „Gondolj az osztályodra, amelyik hallgatja az olvasásodat. Majd meglátod, javadra szolgál.”

Így is lett. Hamarosan én mondtam az ünnepi szövegeket, és a köszöntőket. Megtanultam valamit.

Ezt csak azért írom le, hogy fogadjatok el tőlem egy tanácsot: Gyermekeim, csak olvassatok!

Az 1970-es évek elején egy különleges megbízás révén megismerhettem az újonnan készülő olvasókönyvek tartalmát. A régi, elavult szövegű tankönyv helyett újat készítettek. Ezekhez a könyvekhez más módszereket kerestek. Ez a „más módszer” a szóképes olvasás lett. Kezembe került néhány kézirat és elképzelttem, hogy fogok tanítani belőlük. Szomorú és indulatos lettem. A szerzők az angol és az orosz nyelv szerkezeti sajátosságaira építették a magyar nyelv tanítását. Használhatatlannak találtam ezeket. Minden lehetőséget megragadtam, hogy felhívjam a figyelmet a tankönyvek ártalmaira. Meghallgattak, és megbecsülésük jeleként kérték, írjak én is egyet. Éppen akkor egy más irányú tankönyvet készítettem, ezt a megbízást nem fogadhattam el.

Miért nem tetszettek nekem ezek a tankönyvek? A szerzők meghökkenítő módszereket alkalmaztak, nem törődtek azzal a ténnyel, hogy ezek nem illenek a mi nyelvünkre. A magyar nyelv ismerete, az olvasási készség alapja a betűismeret, a szótagolás. Ez a nyelvi készség elsajátításának folyamata. Baj az is, hogy a kép alá sokféle szó tarthat, tehát egy kép nem jelölheti meg a kijelölt fogalmat. (Kutya képe: kutyas, eb, tacska, Bodri). Másik gondom az volt, hogy a szavakhoz tartozó végződések helyzete zavaros lett. Nem volt egyértelmű, hogyan változik a szó alakja ragozáskor (ló+t=lovat, tó+k=tavak, vödör+t=vödöröt). Ez a rendhagyó ragozás a magyar nyelv ősi sajátossága. Ezeket az ismereteket csak betűzve lehet megtanulni.

Arról még nem is szóltam, hogy mi, magyarak egybeírjuk a toldalékot a szótóval, ellentétben az angollal. Egy sor módosító szó kerülhet a szó elé és a végére. (átírhat, bemegy, elvégezte). Ennek nyoma sem volt a tankönyvekben. És akkor még nem beszéltünk a toldalékok hangtani illeszkedéséről (pl. asztalon, kéményben és könyvből).

Ezeket a sajátosságokat csak akkor tanulhatjuk meg, ha betűről betűre pontosan el tudjuk olvasni a szöveget. Ezért is tanácsolom nektek: Gyermekeim, csak olvassatok!

Figyeljétek meg a változatos kifejezések használata mellett az ősi rendhagyó nyelvi szerkezetet is! Tanuljátok meg élvezni és szeretni az egyre halványabb fényben ragyogó kincsünket, az anyanyelvet. De csak akkor leszünk képesek erre, ha el tudjuk olvasni az olyan gyönyörű verseket is, amilyeneket pl. Arany János írt. „Ég a napmelegtől a kopár szik sarja, Tikkadtt szöcskenyájak legelésznek rajta.” (Toldi: Első ének, első vers)

Hogy juthattok el ideig? Már óvodás korotokban olvashatnátok, mert amilyen okos gyerekek vagytok, sem a nyomtatott nagy-, sem a nyomtatott kisbetű nem jelentene gondot. Mégsem javasolnám, hogy kimaradjon az elsős tananyagból a nyomtatott betűk sora, mert az eltérő körülmények miatt sok gyermek hátránnyal indulna. De akit vezetni tudnak ezen az úton, bátran induljon el a testvére, a nagymama, vagy valamelyik szülő segítségével. A játékos, egyéni tempójú olvasástani örömet fog jelenteni.

Az olvasási gyakorlatokat naponta vegyétek elő, és hangosan olvassátok el azokat. Az olvasás sokáig a hangos olvasást jelentse. (Az is fontos lenne, hogy az ujjatokkal vezessétek a sort, és az is, hogy szótagoljatok!)

Lehet otthon is gyakorolni ezt a fajta olvasást, és az olyan érdekes lesz, mintha egy új tantárgyat tanulnátok.

Gyermekeim, csak olvassatok!

Vegyétek elő a mesekönyvet, a tankönyvet, a gyermek-bibliát. És kezdjétek el olvasni. Kinyílik számotokra a tudás kapuja, az értelem könyvtára, a szellemi tőke bankja.

Az olvasáskészség elsajátítása hosszú, de jól felépített folyamat. Van olyan gyermek, aki egy-egy lépcsőfokon hamar átlép, de a másikon tovább időzik. Az én olvasásom nehézségét egészen más okozta. Óvodás koromban már jól ismertem a betűket, az írottat és a nyomtatottat egyformán, mégsem lett érthető a „tőj nednim, netsi nojda”. Anyuka felvédőjéről silabizáltam minden nap. Csak amikor az iskolában megtanultam olvasni, akkor fényesedett meg a szöveg jelentése. Adjon Isten minden jót. Még az olvasás iránya is lehet egy kis időre akadály. Sok okos érvet mondhatnék nektek, ami az olvasás mellett szól. Minden tudás ebből indul ki.

Gyermekeim, csak olvassatok!

Kérdezhetek tőletek valamit? (Ez a kérdés egy tanító néni aggodalmát fejezi ki a mostani olvasási készséggel kapcsolatban.)

Mi lesz abból a népből, amelyik elfelejti megtanítani olvasni a gyermekeket a saját anyanyelvén?

Hány osztályt végez el az a gyermek, amelyik nem tud olvasni, és aki nem érti a szöveget?

Megengedheti-e egyetlen nemzet is, hogy elzárja a tanulás útját, az olvasástani csapdába vezető módszereivel?

Lássunk tisztán, és ne hagyjuk magunkat félrevezetni! Az olvasás nemzetépítő feladat. Vegyétek hazafias teendőnek.

Gyermekeim, csak olvassatok!

És hogy állunk a Szentírás olvasásával? A Biblia nyelve, a sok különös írásjel, a kéthasábos szövegosztás nehezíti ugyan az olvasást, de egy okos kisgyermek úgy legyőzi ezeket, mint a pinty. Egy kis segítséggel olvashatunk a vasárnapi iskolában és otthon is a Bibliából. A kiemelt szavak gyakorlásától a tanult igeversek olvasásáig lépésről lépésre haladjunk.

Az Ige fényében meglátjátok az utat, amelyen járnotok kell; az Isten üzenete gyarapítja bennetek a Lélek erejét. Ugye, milyen fontos a Biblia olvasása? Erre is csak azt ajánlom: Gyermekeim, olvassátok a Bibliát!

A felnőtteknek ajánlom ezt a tanácsot: Hazafias és keresztyén indítatásból fordítsunk nagyobb gondot a ránk bízott gyermekek olvasására! Mindenek ellenére! Csak azért is!

Gyermekeim, csak olvassatok!

Frittmann Lászlóné

FOTÓPÁLYÁZAT

A Bélmegyeri Baptista Gyülekezet vonószekara a szeghalmi misszióúton 1944 februárjában

1. sor: balról jobbra:
Oláh Rózsika, Ilyés Zsuzsánna,
Lantos Mihályné (Pusztai Zsófia),
Lantos Margit
2. sor: Szűcs János, Balázs Pál,
Szűcs László, Gergely Miklós

*A fotókat Tóthné Szűcs Csilla
testvér küldte Békésről.*

A Bélmegyeri Baptista Gyülekezet az imaház udvarán 1952-ben:

1. sor: gyerekek balról jobbra: Gergely Idikó, Gergely Tamás, Gergely Hajnalka, Csíbor Ferenc (az ölében Csíbor Eszter) Lantos Márta, Földházi Sándor, Fazekas Géza. 2. sor: Prorok Márton, Ilyés Istvánné, Szűcs Jánosné, Szűcs Lászlóné, Szűcs László, Gergely Miklós lelkipásztor, Fazekas János, Fazekas Jánosné (ölében Somogyi János), Lantos Tamásné (ölében Lantos Edit), Oncsik Pálné, Oncsik Pál. 3. sor: Reinbolt Kristóf, Reinbolt Kristófné, Csíbor Ferencné, Csíbor Sándorné, Tőke Erzsébet, Lantos Ilona, Lantos Margit, Fazekas Eszter, Molnár Margit, Lantos Béláné. 4. sor: Csíbor Ferenc, Csíbor Sándor, Szűcs Béla, Szűcs János, Szűcs László, Fazekas János, Lantos Béla

A bélmegyeri imaház ma is áll és a békési gyülekezet tartja karban – erejéhez mérten – és rendszeres gyülekezeti összejöveteleket tartanak. Külön heti rendszerességgel ifjúsági- és gyermekfoglalkozásokat tartanak. Vannak új megtérők és érdeklődők is a faluban. Kívánjuk, hogy teljen meg újra az imaház – üdvözülőkkel!

Komárom-szentpéteri fúvószenekar

Hátsó sor: Kubina József, Keszegh Mihály, Takács Ferencz, Kelkó Lajos, Kosdi István. Ülő sor: Molnár Imre, Alexovits György lelkipásztor, Kalló József karnagy Budapest, Major Bálint, Bordács Klára, az elől ülő kislány Major Mihály, sajnos ő halt meg elsőnek. – A képen levőket személyesen ismertem és közli özv. Dóczé Sándorné, Libárik Mária, Szentpéter.

Fotópályázatra visszhang

Örömmel közöljük, hogy a Jó Pásztor március–áprilisi számában közölt fotópályázatra küldött képen lévő személyeket szlovákiai testvéreink felismerték, ezért a fotót és a hozzá tartozó névsort is most közöljük.

A Negyedi Baptista Gyülekezet:

1. sor: Izsák Lajos, Szöcs Lajos, Markó Mihály. 2. sor: Borsányiné Szöcs Ilona, Pálinkásné Sörös Magdolna, Sörös Lajosné, Markó Mihályné Mária, Désiné Szöcs Erzsébet, Szöcs Lajosné Teréz. 3. sor: Ismeretlen, Paprikás Eszter, Drinóczi Klára, Bokor Júlia, ismeretlen, Bölcskey Eszter kislányval, Lassányiné Izsák Margit, kislány: Kéri Ferdinánd, Kériné Lassányi Margit kislánnyal, Kéri Zita, Bölcskey Lajos, Takács Lajos, Gál Józsefné, Izsák Sára. Ülő sor: Kovács Lajos, Alexovits Györgyné, Alexovits Mária, dr. Trnavszkyné, Alexovits György lelkipásztor, Kovács Lajosné. – Személyesen ismerték testvérnőink a képen: Pálinkásné, Sörös Magdolna, aki 12 éves volt, és Désiné, Szöcs Erzsébet 10 éves. Készült 1947-ben a kitelepítés után. Sajnos a gyülekezet 90%-át kitelepítették és csak ilyen kevesen maradtak. E két testvérnő most is aktív tagja a negyedi gyülekezetnek.

(Bathó Erzsébet, Komárno)

KVÍZ KÉRDÉSEK

HÍRES VACSORÁK

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

A kérdéseket összeállította: dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2007. szeptember 30.

1. A fáraó ezt az eseményt ünnepelte, amikor felakasztatta a fősütőmestereit
  - a. Születésnap
  - b. Győzelem egy nehéz csatában
  - c. Fia születése
  - d. A 7 csapás vége
2. Kivel vacsorázott Abnér, mielőtt Jóáb megölte volna?
  - a. Isbóseth
  - b. Dávid
  - c. Jóáb
  - d. Aszáél
3. Lukács evangéliumában miről ismerik meg az embert, aki majd megmutatja az utolsó vacsora helyszínét?
  - a. Egy szamarat vezet
  - b. Egy zsákot visz a hátán
  - c. Egy kocsit tol
  - d. Egy korsó vizet visz
4. Amikor Belsazar lakomáján a kéz írt a falon, a király úgy megijedt, hogy
  - a. Nem tudott többet egy falatot se enni
  - b. Kiverte a veríték
  - c. Térdei reszkettek
  - d. Csuklani kezdett
5. Ki mondott ellent az apjának vacsora közben, amiért aztán az apja egy dárdat hajított feléje?
  - a. Jákób
  - b. Jonatán
  - c. Jóáb
  - d. József
6. Ki vendégelte meg kovásztalan kenyerekkel az angyalokat, amikor azok egy város elpusztítására készültek?
  - a. Jeremiás
  - b. Ábrahám
  - c. Ezékiel
  - d. Lót
7. Ki tette ehetővé az ételt, miután néhányan így kiáltottak fel: „halál van a fazékban”?
  - a. Mózes
  - b. Józsué
  - c. Elizeus
  - d. Illés
8. Kinek a részére tetetett félre Sámuel a szakácsával egy darab combot?
  - a. Éli
  - b. Dávid
  - c. Salamon
  - d. Saul
9. Amikor Jóbot meglátogatták férfi és nőrokonai, hogy együtt étkezzenek vele, mit adtak neki ajándékba?
  - a. Pénzt és aranyfüggőket
  - b. Egy-egy kost
  - c. Illatszereket és olajat
  - d. Egy mérő búzát
10. Milyen színű volt az étel, amit Jákób készített Ézsau részére:
  - a. Zöld
  - b. Sárgásbarna
  - c. Vörös
  - d. A Biblia nem említi az étel színét

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1/d A fáraó leányától (2Móz 2:10), 2/b Midján földjén (2Móz 2:15), 3/d Ötször volt kifogása (2Móz 3:11, 3:13, 4:1, 4:10, 4:13), 4/c Aszáél (2Móz 7-12), 6/c Haragra gerjedt, mert a nép az aranyborjút imádta (2Móz 32:19), 7/a Elnyelte őket a föld (4Móz 16:31.), 8/b Áron és Húr (2Móz 17:12), 9/c Méribá mellett (4Móz 20:12), 10c Nébó hegyén (5Móz 32:49–50).

A megfejtést beküldte: Groska József (Nyíregyháza), Piros Elemérné (Budapest), Lami Rebeka (Tuzsér), Szabó Máté (Debrecen), Mihályné Fonyódi Eszter (Budapest) és további 70-en, akik a keresztrejtvénnyel együtt küldték be megfejtésüket. Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

Olvasóink írják

Köszönöm, hogy a jó Pásztor lap rendszeresen eljut hozzánk és tartalmával sok lelki táplálékot nyújt számunkra. Isten áldja meg munkájukat továbbra is, és ha a nyár folyamán esetleg eljutnak valahová üdülni, akkor kellemes pihenést kívánok mindannyiuknak. (MS)

*

Nagyon várom a rejtvényeket és örömmel lapozgatom a Bibliát, hogy felfrissítsem, vagy jobban megismerjem a bibliai történeteket. Az ajándéokra – ahogy közülünk sokan – én sem tartok igényt, nem azért küldöm be a megfejtést. (SM)

*

E rovatból úgy látom, hogy nemcsak én vagyok, aki nem az ajándékért, hanem a bibliaismeret frissítéséért és bővítéséért fejt meg a rejtvényt. Bár a jutalmat mindig köszönettel fogadom, de nyugodt szívvel lemondok róla, hisz a lapban közölt igei ismeretek, beszámolók, tudósítások, versek, meg az énekek mindmind áldást hordozók a számomra. (KB)

*

...Isten kegyelméből hetvenéves vagyok, és még mindig tevékenykedek. Nálam idősebb (80–94 év) emberekhez járok takarítani, bevásárolni és nem utolsósorban igével vigasztalni, erősíteni őket, főleg lelkileg. A mai világban nagyon sok elkeseredett, idős ember van, akik vigasztalásra, bátorításra, jó szóra vágyanak. Ehhez kapok a mennyei Atyámtól naponta sok testi és lelki erőt. (NMné)

*

Nagyon hálás vagyok a jó Istennek és mindnyájuknak a Jó Pásztor újságért, és benne a rejtvényekért. ... Hetedik éve élek a baptista szeretetházban, fél oldalamra bénán, tolókosiba kerülve, de a jó Isten kegyelméből befogadtak, én ugyanis evangélikus vagyok. Sok tragédia volt életemben: harminc éve özvegy vagyok, négy fiam meghalt, de a jó Atya megajándékozott három csodálatos unokával és az édesanyjukkal, akik nagy szeretettel látogatnak. Nem hívő családból származom, bár Isten-hívők vagyunk, hiszünk az Úr Jézusban és a feltámadásban. De bevallom, a Bibliát azóta forgatom rendszeresen, amióta a Jó Pásztor újságot kapom és megfejtem a rejtvényeket. Itt is vannak bibliai vetélkedők, amelyet nagyon szeretek, mert gazdagítanak a hitben! ... Isten áldását kívánom munkájukra. (Gylné)

*

Nagyon köszönöm a Jó Pásztor újságot és a kazettát is, amit jól tudok hasznosítani a lakókörnyezetemben. Szívesen támogatom misszió-

munkájukat, mert a legjobb bankba helyezem a pénzt, amikor az Úr ügyére adok. (KP)

Nagyon köszönöm a szőkepusztai találkozóra szóló meghívót. Szőkepusztai emlékem kevés van. Nevelőszüleim hívők voltak, a Pünkösdi Gyülekezetbe tartoztak. Én kevés ideig a szőkepusztai baptista gyülekezetbe jártam vasárnapi iskolába és az énekarban is szolgáltam. Jól emlékszem, hogy amikor Walter Jakab testvér vidéken volt, akkor néha Beke Sámuel testvér tartotta az istentiszteletet, és a végén a harmóniumhoz ült és az éneket kísérte. Előfordult, hogy esténként Beke testvér vezetésével gyakoroltuk az énekeket. Ő rendkívül nyugodt, türelmes ember volt, kisebbik leányával kb. egyidősek voltunk. Párszor együtt töltöttük az időt bibliai tanulásban, játékos módon, egy kis papírszalagon igeversek voltak írva, abból húztunk egyet, és kérdezz-felelek módon meg kellett mondani, melyik próféta írta az adott ígét (ami azt illeti, mindig megbuktam).

1947-ben döntöttem az Úr Jézus mellett, és bemerítkeztem. Kiszűrve a világi megaláztatást, stb., a hívő életem legszebb emlékei közé tartozik a Szőkepusztán töltött idő.

Ma már férjemmel együtt, idős korúak lettünk, minden nap ajándék az Úrtól. A pécsi és a kaposvári gyülekezetből jönnek a testvérek hozzánk a hónap elején és végén. Nagyon kedvesek, jó együtt lenni és a bibliai tanítást hallgatni...

Isten gazdag áldást kívánom Almási testvér munkájára és mindazokéra, akik részt vesznek a gyermekek jövőjének jobb tételében. (BTP)

Szőkepuszta, Barnahát, Kaposvár, Békevár. Ezek a helységnevek sok emléket juttatnak eszembe... Bár Szőkepusztán még nem voltam, de van egy Igém azok számára, akik a konferencián részt vettek: „Elviszem őt a pusztába és szívére beszélek” (Hós 2:13).

Barnaháton 1963 karácsonyi legációban voltam. Akkor a körzet lelkipásztora Juhász János testvér volt. Elmagyarázta, hogyan juthatok el Barnahát tanyára, ahol az Antal családok laktak. Éppen disznóvágásra érkeztem. Mielőtt a friss falatokat megkóstoltuk volna, rövid áhítatot tartottunk. Szívélyes testvéri légkörben voltunk együtt. Később megtudtam, hogy Barnahátról és Szőkepusztáról is elköltöztek testvéreink...

Áldja meg az Úr az ünneplő gyülekezetet, és egész baptista missziókat! (Kovács László)

Közel már a cél

Szöveg: Gerzsenyi Sándor

Zene: Tóka Szabolcs

1. El - in - dul - tam az Úr u - tán. Hí - vott s me - gyek, kö - ve - tem.
 3. Mi - kor né - ha le - ros - ka - dok, Sze - mem 'a mély - ség - re néz,
 Bot - la - do - zom a gö - rön - gyön, Seb - ző - döm a kö - ve - ken.
 Le - ha - jol hoz - zám sze - lí - den, S meg - ra - gad egy é - gi kéz.
 Refr. Megyek, min - dig ma - ga - sabb - ra, Egy - re kö - ze - lebb a cél.
 Tu - dom, hogy za - rán - dok - u - tam Nem so - ká - ra vé - get ér.
 2. Nem könnyű a ha - la - dá - som, Mert föl - fe - lé visz az út,
 De hí - vo - gat a jö - ven - dő, És nem ter - hel már a múlt. Refr.

ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉS

2007. augusztus 20-án Szamoszegi Bodó Sándor egyik legújabb festményét közöljük, amelyen országalapító királyunk, Szent István lovas szobra látható. A háttérben a Halászbástya, a Parlament és egy modern augusztus 20-i tűzijáték fényei.